

farmaceutiske Kandidater, og hvilken Medicin have de Lov til at handle med? Jeg tror dog, at med en god Vilje kunne vi godt komme til et Resultat i denne Sag. Folk, der bo ude paa Landet, ere jo nu ofte nødte til at løbe milevidt efter deres Medicin, og naar de saa komme til det vedkommende Sted, maa de give 2, 3 Gange saa meget for Medicinen, som de kunne saa den for hos Materialisten ved Siden af. Naturligvis skulde man i Loven bestemme, at den, der sælger den Slags Ting, skulde være en farmaceutisk uddannet Mand. Det var ogsaa en Vej, vi kunde gaa, og vi kunde da spørge Administrationen, om det ikke skulde være muligt ad den Vej at opnaa noget til Gavn for Befolkningen. I det hele er dette Spørgsmaal om Oprettelse af Apoteker jo blevet meget lettere for os rent praktisk taget, thi det gaar ingenlunde længer til som i gamle Dage, hvor Apotekerne selv lavede det meste af, hvad de solgte til Folk. Nu er Forholdet det, at det laves fabrikmæssig, at det for en væsentlig Del er en enkelt eller enkelte Fabrikanter i Danmark, der staae Apotekerne det meste af, hvad de sælge, og under saadanne Former og i saadanne Dosjer, at Apotekerne ikke kunne lide den Skade som i gamle Dage. Det er jo ogsaa en Grund, der er anført for, at Apotekerne skulle have de uhyre Indtægter, at der gik saa meget til Spilde ved Driften, og at det, der ikke blev brugt, duede ikke, men siden en enkelt Fabrik leverer Apotekerne, hvad de skulle bruge, er Forholdet et helt andet. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg glæder mig over, at vi endelig have faaet et Materiale, som kan hjælpe dem, der staa paa det Standpunkt, som jeg og til Dels ogsaa det ærede Medlem for Børgense (M. Nielsen), saa at vi mulig kunne komme med Forslag, som vi kunne begrunde, og til hvis Gennemførelse vi maaske kunne haabe at vinde den ærede Ministers Bistand, men han kan være ganske rolig for, at han faar os ikke langt med sit overordnede Sundhedsraad, før han giver os noget mere i Apotekersagen.

G. Christiansen: Der er ikke særlig meget i, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtreds (Bust) sagde, som jeg kan sympatisere med. Det forekommer mig, at han var noget mere krigerisk i Dag, end

han plejer at være. Min Opfattelse er paa dette Punkt som paa andre Punkter, at naar man ikke vil gaa Forhandlingens Vej og rette sig lidt efter hinanden, bliver Følgen blot den, at vi beholde det bestaaende, som vi ere misfornøjede med, og det er et daarligt Resultat. Der var dog et Punkt, som han særlig betonedde meget skarpt, og hvort jeg er fuldstændig enig med ham, nemlig at vi ved Behandlingen af det foreliggende Forslag i første Række bør tage Hensyn til Publikums Tarv og sørge for, at Publikum kan, som han udtrykte sig, saa ikke alene god, men billig Medicin og staae sig den paa saa bekvem en Maade som muligt. Men det er klart, at samtidig bør det være en Hovedopgave at søge at tage Hensyn til, at de mange Udøvere af Farmacien kunne faa et Livserhverv uden at staa for mange Ulemper til den anden Side. Ser man nu hen til, hvilke Priser man i Djebblisset betaler for Medicin, kunne de ganske vist altid være høje nok for dem, der skulle betale dem, men der er ikke særlig Grund til Klage i denne Retning her i Landet. Jeg fremhæver dette paa Grund af det kraftige „Hør“, der lød, da det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtreds omtalte dette Punkt. Det er nemlig konstateret, at Danmark er absolut det Land, der har den laveste Medicintakst. Der har i 1883 været foretaget Undersøgelser i denne Retning i alle Lande, og de ere i 1895 blevne gentagne for enkelte Landes Vedkommende, og have da til Dels givet et usforandret Resultat. Jeg skal gøre opmærksom paa, at man fik til Resultat, at hvad der i Danmark betales med 100 Drc, betales i Norge med 116, i Østerrig med 117, i Ungarn med 125, i Sverige med 126, i Belgien med 141, i Tyskland med 145, i Holland med 147, i Svejts med 149, i Portugal med 163, i Rusland med 197, i Italien med 242, i Frankrig med 247, i England med 259 og i Amerika med 350 Drc. Altsaa hvad der hos os koster 1 Krone, hvilket absolut er det billigste, stiger gennem hele Rækken fra det ene Land til det andet og naar i Amerika op til 3½ Kr. Af disse Undersøgelser hører man i alt Fald den Være, at selv om vi her i Danmark betale for meget for Medicin, betales der i andre Lande endnu mere og meget mere. Det kan være en daarlig Trøst, men det er dog en Trøst,